

Η Χαραυγή

Σεπτέμβριος – Οκτώβριος 2018
ΕΤΟΣ 84ον Αριθμός έκδοσης 5

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A

www.dawnbible.com

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα
σας διεύθυνση.

GRECIA: He Haravgi 199 Railroad Ave
East Rutherford NJ 07073 USA

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Και πάσαν την μέριμναν υμών
ρίψατε επ' αυτόν 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Η Δικαιοσύνη του Θεού 17

Δίνοντας απλόχερα 20

Στοργική και Δίκαιη
Συμπεριφορά 23

Ενδυόμενοι τον νέο άνθρωπο 26

The Dawn - Greek Edition

SEPT / OCT 2018

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Και πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν

*"Και πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν,
διότι αυτός φροντίζει περί υμών."*

Α' Πέτρου 5: 7

Οι μέριμνες των δισεκατομμυρίων ανθρώπων που ζουν στη γη αυτή τη στιγμή είναι πολλές. Αυξάνοντας αυτό είναι το γεγονός ότι ζούμε σε έναν κόσμο που σήμερα έχει γίνει πιο περίπλοκος και αποσπά την προσοχή από το μυαλό και την ψυχή από ότι σε οποιαδήποτε προηγούμενη γενιά. Μερικές φορές αυτές οι συνθήκες μπορεί να φαίνονται συντριπτικές για το ανθρώπινο πνεύμα, ακόμα και για εκείνους που ισχυρίζονται ότι είναι μαθητές του Χριστού.

Πρέπει, ωστόσο, να εξετάσουμε το γεγονός ότι ο Θεός, βεβαίως, δεν αγνοεί αυτές τις συνθήκες και σε όσους εμπιστεύονται και πιστεύουν σε αυτόν, είναι πάντα κοντά για να τους βοηθήσει και να συνδράμει. Σε όσους εμπιστεύονται σιωπηρά τον Επουράνιο Πατέρα για χάρη και δύναμη, ο Ψαλμωδός λέει: «Ο Θεός είναι εν τω μέσω αυτής· δεν θέλει σαλευθή· θέλει βοηθήσει

αυτήν ο Θεός από του χαράγματος της αυγής». - Ψαλ. 46: 5

Τα συναισθήματα του εναρκτήριου κειμένου μας βρίσκονται συχνά ως ένα σύνθημα για τα χριστιανικά σπίτια και χρησιμεύουν ως υπενθύμιση της σταθερής φροντίδας του Θεού. Ο Απόστολος Πέτρος μπόρεσε να μας δώσει αυτά τα λόγια ενθάρρυνσης εξαιτίας των εμπειριών του, από τις οποίες έμαθε πολύτιμα διδάγματα σχετικά με το θέμα της ρήψεως των «βαρών» εις τον Κύριο. Έτσι, μας διδάσκει επίσης να απαλλαγούμε από τις περιττές φροντίδες και, αντ' αυτού, να τις τοποθετήσουμε στα χέρια του πάνσοφου και αγαπητού Επουράνιου Πατέρα μας.

ΟΙ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Ο Απόστολος Πέτρος θεωρείται συχνά ορμητικός και παρορμητικός. Μια φορά, ήθελε να περάσει το δικό και ήταν πολύ πρόθυμος στο να εκτελέσει τις ιδέες του. Με τον τρόπο αυτό, επιβάρυνε άσκοπα τον εαυτό με πολλά είδη εγνοίων. Όταν όμως ο Πέτρος είχε μια πεποίθηση, την επιδίωξε αμείλικτα και ανησυχούσε σημαντικά για την πραγματοποίησή του. Αυτό ήταν αλήθεια για την πεποίθησή του ότι ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας.

Όταν ο Ιησούς ρώτησε τους μαθητές του: "Ποιον λέτε ότι είμαι εγώ;" ήταν ο Πέτρος που απάντησε γρήγορα: "Είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του Ζώντος". Λόγω της απάντησής του, ο Ιησούς είπε στον Πέτρο ότι ήταν ευλογημένος, δηλώνοντας ότι δεν ήταν «σάρκα ή αίμα» που του είχαν αποκαλύψει αυτό, αλλά ότι ο Πατέρας στον ουρανό του έδωσε αυτή τη διορατικότητα. - Ματθ. 16: 15-17

Ο Πέτρος, ωστόσο, ήταν ένας ανήσυχος άνθρωπος. Δεν μπορούσε να καταλάβει γιατί ο Ιησούς μιλούσε για πόνο αν ήταν ο Μεσσίας του Ισραήλ. Πάνω απ' όλα, δεν μπορούσε να καταλάβει ότι ο Ιησούς έπρεπε να πάει στην Ιερουσαλήμ για να πεθάνει. Το Άγιο Πνεύμα δεν είχε ακόμη έρθει επάνω στους μαθητές για να τους δώσει μια εκτίμηση αυτών των πραγμάτων. Έτσι, τέτοιες δηλώσεις από τον Ιησού ανησυχούν Πέτρο. Παραδίδοντας αυτές τις σκέψεις που είχε στο μυαλό του, «ξεθύμανε» τελικά την ανησυχία του και είπε: «Γενού ίλεως εις σεαυτόν, Κύριε· δεν θέλει γείνει τούτο εις σε». (Μάθ. 16:22) Ο Πέτρος έγινε ακόμη πιο μπερδεμένος όταν ο Ιησούς τον επέπληξη με τα λόγια: «Πήγαινε πίσω μου, Σατανάς; «Υπαγε οπίσω μου, Σατανά· σκάνδαλόν μου είσαι· διότι δεν φρονείς τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων.» - εδάφ. 23

Μπορεί επίσης να φαίνεται ότι ο Πέτρος δεν είχε θάρρος, επειδή αρνήθηκε τον Ιησού τρεις φορές. Όμως, ενώ οι άλλοι μαθητές έφυγαν μετά τη σύλληψη του Δασκάλου τους, ο Πέτρος παρακολουθούσε τον όχλο και τους στρατιώτες που τον έλαβαν υπό κράτηση. Απαντώντας στον λόγο για τον οποίο δεν έφυγε επίσης, έχει προταθεί ότι ο Πέτρος δεν είχε εγκαταλείψει την ελπίδα να δει τον Ιησού γνωστό ως Μεσσία, και έτσι ζήτησε την ευκαιρία να στρέψει τα πράγματα προς αυτή την κατεύθυνση.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Πέτρος ήταν πρόθυμος να αγωνιστεί για τον Κύριό μας. Θεωρείται ότι ο Πέτρος είπε στον Ιησού: "Ίδού, εδώ είναι δύο σπαθιά", όπως έχει καταγραφεί στον Κάτα Λουκά 22: 36-38. Η ευκαιρία ήταν όταν ο Ιησούς είπε στους μαθητές του ότι πρέπει να αγοράσουν σπαθί. Όταν

ήρθαν με δύο σπαθιά, ο Ιησούς απάντησε: «Φτάνει». Ο σκοπός του να πάρουν τα σπαθιά ήταν να δείξει ότι όταν θα συλληφθεί, δεν θα προβάλλει αντίσταση, παρόλο που είχε τα μέσα να το κάνει. Ο Πέτρος είχε προφανώς ένα από αυτά τα σπαθιά και προσπάθησε να το χρησιμοποιήσει για να υπερασπιστεί τον Δάσκαλο του. Τον έριξε και έκοψε το ένα αντί ενός υπηρέτη του αρχιερέα. «Τότε ο Σίμων Πέτρος έχων μάχαιραν έσυρεν αυτήν και εκτύπησε τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον το δεξιόν· ήτο δε το όνομα του δούλου Μάλχος.» (Κάτα Ιωάννην 18:10) Ο Πέτρος θέλησε να αγωνιστεί για τον Μεσσία και βρισκόταν σε αμηχανία από την υποταγή του Κυρίου μας προς τις αρχές.

Πολλές ώρες νωρίτερα, όταν ο Ιησούς καθιέρωσε το μνημόσυνο του θανάτου του, είπε στον Πέτρο: «Είπε δε ο Κύριος· Σίμων, Σίμων, ιδού, ο Σατανάς σας εξήτησε διά να σας κοσκινίση ως τον σίτον». (Κατά Λουκάν 22:31) Οι επιθέσεις του Σατανά είναι λεπτές και κατευθύνονται στο μυαλό. Η στρατηγική του σε αυτή την περίπτωση ήταν να μπερδέψει το μυαλό του Πέτρου με ανήσυχη σκέψη και να τον πείσει ότι οι πράξεις του ήταν σωστές. Ο Σατανάς τον σύγκυσε με άλλες απόψεις, προκαλώντας περισσότερο άγχος, και με αυτόν τον τρόπο παραλίγο να τον κοσκινίσει ως σιτάρι. Ωστόσο, ο Πέτρος είχε μια πλήρως πιστή καρδιά, και με τη χάρη του Θεού, πέτυχε τελικά να ρίψει όλη του την ανησυχία στον Κύριο. Συνειδητοποίησε ότι η πρόνοια του Θεού στη ζωή του θα υπερισχύσει τελικά.

Η ΠΙΣΤΙΣ ΔΕΝ ΑΠΕΤΥΧΕ

Ο Ιησούς προσευχήθηκε να μην αποτύχει η πίστη του Πέτρου και αυτό έγινε. (Κάτα Λουκάν 22:32) Ο Πέτρος αντιστάθηκε στον διάβολο με το να είναι σταθερός στην πίστη, ακόμη και με περιορισμένη κατανόηση. Ως εκ τούτου, αργότερα ήταν σε θέση να ενισχύσει τους αδελφούς του, γράφοντας: "6 Ταπεινώθητε λοιπόν υπό την κραταιάν χείρα του Θεού, διά να σας υψώση εν καιρώ, 7 και πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν, διότι αυτός φροντίζει περί υμών. 8 Εγκρατεύθητε, αγρυπνήσατε· διότι ο αντίδικός σας διάβολος ως λέων ωρυόμενος περιέρχεται ζητών τίνα να καταπίη· 9 εις τον οποίον αντιστάθητε μένοντες στερεοί εις την πίστιν, εξεύροντες ότι τα αυτά παθήματα γίνονται εις τους αδελφούς σας τους εν τω κόσμω." (Α' Πετ. 5: 6-9) Το εδάφιο 7 του εναρκτήριου εδαφίου μας δείχνει την προηγούμενη δράση από την πλευρά μας. Λέει, "και πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν ...", υποδεικνύοντας ότι πρέπει να αρχίσουμε να το κάνουμε αυτό μόλις εισέλθουμε στον δρόμο του Χριστού.

Ο Πέτρος ήταν λεπτομερής. Όχι μόνο έμαθε να ρίχνει στον Επουράνιο Πατέρα όλες τις ανησυχίες του σχετικά με την εγκαθίδρυση της μεσσιανικής βασιλείας, αλλά και παρέδωσε στον Θεό όλους τους φόβους και τις ανήσυχες σκέψεις του για το τι θα αντιμετωπίσει προσωπικά στη ζωή του. Με τον τρόπο αυτό, ήταν ταπεινός και έτοιμος να υποφέρει για τον Χριστό. Μερικά εδάφια νωρίτερα, μοιράζεται μαζί μας αυτό που είχε μάθει από την άποψη αυτή: «4 Και όταν φανερωθή ο αρχιποιμήν, θέλετε λάβει τον αμαράντινον στέφανον της δόξης. 5 Ομοίως οι νεώτεροι υποτάχθητε

εις τους πρεσβυτέρους. Πάντες δε υποτασσόμενοι εις αλλήλους ενδύθητε την ταπεινοφροσύνην· διότι ο Θεός αντιτάσσεται εις τους υπερηφάνους, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν». - εδάφ. 4,5

Αυτή η φροντίδα μέριμνα που μας λέει ο Πέτρος για να ρίξουμε τον Κύριο είναι μια μετάφραση της ελληνικής λέξης μέριμνα, η οποία δηλώνει το άγχος, στο σημείο της απόσπασης της προσοχής. Στο λόγο του Ιησού στο Όρος, λέει « Διά τούτο σας λέγω, μη μεριμνάτε περί της ζωής σας τι να φάγητε και τι να πείτε, μηδέ περί του σώματός σας τι να ενδυθήτε· δεν είναι η ζωή τιμιώτερον της τροφής και το σώμα του ενδύματος;» (Μάθ. 6.25)

ΡΙΧΝΟΝΤΑΣ ΜΑΚΡΙΑ ΤΙΣ ΜΕΡΙΜΝΕΣ

Σε αυτό το θαυμάσιο κήρυγμα, ο Ιησούς επέστησε τη προσοχή των ακροατών, και ημών, ως αναγνωστών, στη δημιουργία και τη φύση του Θεού, όπως τα πουλιά και τα λουλούδια, επιδιώκοντας να μας διδάξει την εξάρτηση από το Θεό. Τι απλά, άμεσα μαθήματα βρίσκονται στη φυσική σφαίρα του Θεού! «26 Εμβλέψατε εις τα πετεινά του ουρανού, ότι δεν σπείρουσιν ουδέ θερίζουσιν ουδέ συνάγουσιν εις αποθήκας, και ο Πατήρ σας ο ουράνιος τρέφει αυτά· σεις δεν είσθε πολύ ανώτεροι αυτών; 27 Αλλά τις από σας μεριμνών δύναται να προσθήσῃ μίαν πήχην εις το ανάστημα αυτού; 28 Και περί ενδύματος τι μεριμνάτε; Παρατηρήσατε τα κρίνα του αγρού πως αυξάνουσι· δεν κοπιάζουσιν ουδέ κλώθουσι. 29 Σας λέγω όμως ότι ουδέ ο Σολομών εν πάση τη δόξη αυτού ενεδύθη ως εν τούτων. 30 Αλλ' εάν τον χόρτον του αγρού, όστις σήμερον υπάρχει και αύριον ρίπτεται εις κλίβανον, ο

Θεός ενδύη ούτω, δεν θέλει ενδύσει πολλώ μάλλον εσάς, ολιγόπιστοι; 31 Μη μεριμνήσητε λοιπόν λέγοντες, Τι να φάγωμεν ή τι να πλώμεν ή τι να ενδυθώμεν; 32 Διότι πάντα ταύτα ζητούσιν οι εθνικοί· επειδή εξεύρει ο Πατήρ σας ο ουράνιος ότι έχετε χρείαν πάντων τούτων. 33 Αλλά ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή. 34 Μη μεριμνήσητε λοιπόν περί της αύριον· διότι η αύριον θέλει μεριμνήσει τα εαυτής· αρκετόν είναι εις την ημέραν το κακόν αυτής.» - Ματθ. 6:26-34

Η ανήσυχη ανησυχία σε οποιασδήποτε μορφής προκαλεί βλάβη, τόσο σωματική όσο και πνευματική, καθώς και απόσπαση της προσοχής μας, καθιστώντας μας ευκολότερους στόχους για τις επιθέσεις του Σατανά. Στην παραβολή του σπορέα, ο σπόρος που έπεσε στα αγκάθια, ήταν πνιγμένος από τις μέριμνες αυτού του κόσμου, καθώς και από τον πλούτο αυτής της ζωής. (Μάθ. 13:22) Σε μια άλλη περίπτωση, ο Ιησούς, προειδοποιώντας τους μαθητές του για την ημέρα του Κυρίου, αναφέρθηκε και πάλι στις ανησυχίες της ζωής: Προσέχετε δε εις εαυτούς μήποτε βαρυνθώσιν αι καρδιαί σας από κραιπάλης και μέθης και μεριμνών βιωτικών, και επέλθη αιφνίδιος εφ' υμάς η ημέρα εκείνη». - Κάτα Λουκάν 21:34

Η εξιστόρηση του Ευαγγελίου του Λουκά λέει επίσης για μια επίσκεψη που έκανε ο Ιησούς στο σπίτι του Λαζάρου, της Μάρθα και της Μαρίας. Η Μάρθα ήταν υπερβολικά απασχολημένη στο έργο της να διασκεδάσει τον Κύριο μας, ενώ η Μαρία κάθισε να ακούει στα πόδια του Δασκάλου. Τέλος, η Μάρθα δεν θα μπορούσε πλέον να συγκρατηθεί και είπε: «38 Ενώ δε απήρχοντο, αυτός εισήλθεν εις κόμην τινά· και γυνή

τις ονομαζομένη Μάρθα υπεδέχθη αυτόν εις τον οίκον αυτής. 39 Και αυτή είχεν αδελφήν καλουμένην Μαρίαν, ήτις και καθήσασα παρά τους πόδας του Ιησού, ήκουε τον λόγον αυτού. 40 Η δε Μάρθα ενησχολείτο εις πολλήν υπηρεσίαν· και ελθούσα έμπροσθεν αυτού είπε· Κύριε, δεν σε μέλει ότι η αδελφή μου με αφήκε μόνην να υπηρετώ; είπε λοιπόν προς αυτήν να μοι βοηθήση. 41 Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπε προς αυτήν· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνάς και αγωνίζεσαι περί πολλά· 42 πλην ενός είναι χρεία· η Μαρία όμως εξέλεξε την αγαθήν μερίδα, ήτις δεν θέλει αφαιρεθή απ' αυτής.» - Κάτα Λουκ. 10: 38-42

Το συνηθισμένο μάθημα που σχετίζεται με αυτό το περιστατικό είναι ότι πρέπει να προτιμούμε να αποκτήσουμε πνευματική τροφή και να την αναζητήσουμε πέρα από άλλα καθήκοντα. Αυτό είναι αλήθεια. Αν ωστόσο μεταφέραμε αυτή τη σκέψη σε ακραίο σημείο, κανείς δεν θα έκαμνε την υπηρεσία. Ίσως το πραγματικό μάθημα να μην είναι στην επιλογή που είχε κάνει η Μάρθα -να εξυπηρετήσει— αλλά μάλλον, σε σχέση με την αναστατωμένη κατάσταση του νου που ανέπτυξε. Η απαλή επίπληξη του Ιησού επέστησε την προσοχή στο "καλό μέρος" και δεν πρέπει να είναι υπερβολική για τα απαραίτητα καθήκοντα της ζωής.

Η ΑΠΑΘΗ ΤΟΥ ΜΑΜΩΝΑ

Στο κήρυγμά του πάνω στο Όρος, ο Ιησούς συνέδεσε το άγχος με αυτό της εξυπηρέτησης του μαμωνά, ή του πλούτου αυτού του κόσμου. «Ουδείς δύναται δύο κυρίους να δουλεύη...Δεν δύνασθε να δουλεύητε Θεόν και μαμμωνά.» (Μάθ. 6:24) Οι άνδρες

εξυπηρετούν το μαμωνά λόγω της αυτοσυγκέντρωσης, του εγωισμού ή ακόμα και του φόβου. Στο κήρυγμά του, ο Ιησούς εισήγε τους ανθρώπους σε ένα νέο «αφέντη», που μπορούσαν να βασιστούν και να εμπιστευτούν—τον Πατέρα του στον ουρανό. Αυτός ο νέος αφέντης θα αναλάβει τη φροντίδα τους. Δεν επρόκειτο να αφιερώσουν τη ζωή τους στο «μαμωνά» του επίγειου κέρδους και του εγωισμού ως κύριό τους. Μάλλον τους είπαν: «Ζητήστε πρώτα τη βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη του, και όλα αυτά τα πράγματα θα σας προστεθούν.» - Ματ. 6:33

Αυτό δεν ήταν ένα εύκολο μάθημα για τους μαθητές της εποχής του Ιησού να μάθουν, ούτε είναι για μας. Ο μαμωνάς ήταν πάντα ένας αναξιόπιστος κύριος. Γενικά, αφού υπάρχει κέρδος για μια επιχείρηση στην οποία κάποιος δίνει την υπηρεσία του, έχει δουλειά. Μόλις σταματήσουν όμως τα κέρδη, δεν χρειάζεται πια και η δουλειά του χάνεται. Όταν αναλύουμε τη φιλοσοφία με την οποία συμπορεύεται ως επι το πλείστον αυτός ο κόσμος, συμπεριλαμβανομένης της «επιβίωσης του πιο δυνατού», δεν είναι περίεργο ότι τόσοι πολλοί άνθρωποι ανησυχούν στο έπακρο.

Αντίθετα, ο Ιησούς προσπάθησε να μεταδώσει στους μαθητές και εμάς την ιδέα ότι πρέπει να έχουμε πίστη και εμπιστοσύνη στο Θεό. Δεν πρέπει να είμαστε σαν το σπόρο που έπεσε ανάμεσα στα αγκάθια, αδυνατώντας να αναζητήσει πρώτα τη δικαιοσύνη του, αλλά επιτρέποντας σε ανήσυχες μέριμνες αυτής της ζωής να απειλούν την ανάπτυξη και να καθιστούν αδύνατη την πνευματική καρποφορία.

Ένας άλλος "κύριος" στενά συνδεδεμένος με το άγχος είναι ο φόβος. Ο Σατανάς κατάφερε να κάνει τους λαούς του κόσμου πολύ φοβισμένους. Υπάρχουν πολλά είδη φόβων—ο φόβος της έλλειψης, ο φόβος της δυσφορίας, ο φόβος του να μην είσαι επιτυχής, ο φόβος της ασθένειας και ο φόβος του θανάτου. Εμείς, ως ο λαός του Θεού, πρέπει να μάθουμε πώς να ξεπεράσουμε αυτόν τον φόβο, όπως έγραψε και ο Παύλος στον Τιμόθεο: «διότι δεν έδωκεν εις ημάς ο Θεός πνεύμα δειλίας, αλλά δυνάμεως και αγάπης και σωφρονισμού.» (Β' Τιμ. 1: 7) Βάζοντας την εμπιστοσύνη μας στο Θεό, είναι δυνατόν να ξεπεράσουμε τους φόβους που πλήττουν τον κόσμο γύρω μας.

Η ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ Η ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ, ΟΧΙ Η ΑΠΡΟΣΕΞΙΑ

Υπάρχει κάποιος τρόπος με τον οποίο το άγχος μπορεί να θεωρηθεί αποδεκτό; Βεβαίως, το άγχος για τα υλικά πράγματα για μας είναι λάθος. Πρέπει να προσπαθούμε να είμαστε ανιδιοτελείς, όχι πιο εγωιστές. Το αληθινά ανιδιοτελές άγχος μπορεί να κατευθυνθεί προς τα πράγματα του Κυρίου, προς την υπηρεσία μας προς αυτόν ή προς τη σχέση μας με αυτόν και τους αδελφούς μας. Ωστόσο, ακόμη και σε αυτό, ο Θεός δεν θέλει να είμαστε υπερβολικοί.

Δεν πρέπει επίσης να πάμε στο αντίθετο άκρο της σκέψης ότι ο Θεός θέλει να είμαστε απρόσεκτοι. Αυτή η σκέψη μπορεί να προέρχεται από τους Φιλιππησίους 4: 6 που λέει "Μη μεριμνάτε περί μηδενός". Μια καλύτερη μετάφραση αναφέρει: "Μην ανησυχείτε υπερβολικά για τίποτα". Άλλα εδάφια καθιστούν επίσης σαφές ότι δεν πρέπει να είμαστε απρόσεκτοι. Για παράδειγμα, ο Απόστολος Παύλος λέει:

"εις την σπουδήν άοκνοι, κατά το πνεύμα ζέοντες, τον Κύριον δουλεύοντες". (Ρωμ. 12:11) Ο Σολομώντας είπε: «Ο οκνηρός εις το έργον αυτού είναι βεβαίως αδελφός του ασώτου». - Παροιμ. 18: 9

Μας λέει, επίσης, ο Απόστολος Παύλος: "Αλλ' εάν τις δεν προνοή περί των εαυτού και μάλιστα των οικείων, ηρνήθη την πίστιν και είναι άπίστου χειρότερος." (Α Τιμ. 5: 8) Είναι δυνατόν ένας χριστιανός να εργάζεται για να φροντίζει για τα δικά του και για τα απαραίτητα πράγματα των άλλων και με αυτόν τον τρόπο να μην εξυπηρετεί το μαμωνά; Η απάντηση είναι...ΝΑΙ. Το κακό που συνδέεται με την εξυπηρέτηση του μαμωνά δεν είναι το ίδιο το χρήμα, αλλά η αγάπη, η επιθυμία και η φιλοδοξία για χρήμα, πλούτη και πλούτο. Ο χριστιανός, κερδίζοντας το καθημερινό του ψωμί, το κάνει προς τον έπαινο, τιμή και τη δόξα του Θεού και όχι για την αγάπη για το χρήμα. Είναι διαχειριστής των αγαθών του Κυρίου και δεν πρέπει να είναι απρόσεκτος. Στην πραγματικότητα, πρέπει να είναι ο πιο προσεκτικός όλων των προσώπων, επειδή υπάρχουν πολλές παγίδες που θέτουν οι τρεις αντίπαλοί του: η σάρκα, ο κόσμος και ο διάβολος.

Εάν δεν μπορούμε να αποφύγουμε εντελώς το άγχος, ας προσπαθήσουμε να το διοχετεύσουμε στα σωστά πράγματα. Ο Απόστολος Παύλος μας λέει πώς μπορεί να γίνει αυτό. Στο Β Κορινθίους 11: 23-27 απαριθμεί όλα τα δεινά του για τον Χριστό και προσθέτει: «εκτός των εξωτερικών ο καθ' ημέραν επικείμενος εις εμέ αγών, η μέριμνα πασών των εκκλησιών» (εδάφ. 28). Εδώ έχουμε μια μέριμνα που χρησιμοποιείται με ευνοϊκό τρόπο. Έχοντας άγχος για τον λαό του Θεού είναι σωστό. Ο απόστολος Παύλος

λέει ότι μια τέτοια ανησυχία ο ένας προς τον άλλον θα εμπόδιζε τις διαιρέσεις στο σώμα του Χριστού. «Διά να μη ήναι σχίσμα εν τω σώματι, αλλά να φροντίζωσι ("μεριμνῶσι" στο αρχαίο κείμενο) τα μέλη το αυτό υπέρ αλλήλων.» (Α Κορ. 12:25) Επιπλέον, η σωστή μέριμνα ο ένας για τον άλλον στο σώμα του Χριστού θα οδηγούσε στην ενίσχυση των δεσμών της αγάπης. «Και είτε πάσχει εν μέλος, πάντα τα μέλη συμπάσχουσιν· είτε τιμάται εν μέλος, πάντα τα μέλη συγχαίρουσι.» (vs. 26) Επομένως, εάν πρέπει να έχουμε άγχος, ας είναι για τον λαό του Θεού.

Ο ΘΕΟΣ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΒΟΗΘΕΙ

Ανεξάρτητα από τους χρόνους και τις περιστάσεις όπου το άγχος μπορεί να θεωρηθεί κατάλληλο, η καλύτερη συμβουλή είναι αυτή που δίνεται από τον Πέτρο και τον Παύλο. Ρίψατε "όλη σας τη μέριμνα" στον Θεό και μην μεριμνάτε "δια τίποτε" (περι μηδενός). (Α' Πετ. 5: 7; Φιλ. 4: 6) Επομένως, το άγχος κάθε είδους πρέπει να αποφεύγεται όσο το δυνατόν περισσότερο, ακόμη και από τους καθηγιαμένους Χριστιανούς. Το βάρος είναι πάρα πολύ να φέρει κανείς, και όλοι μας είμαστε αδύναμοι στα ατελή ανθρώπινα πλαίσια μας. Ως εκ τούτου, ξεκινώντας νωρίς στη χριστιανική μας ζωή, πρέπει να ρίξουμε κάθε μέριμνά μας στον Κύριο, γιατί μόνο αυτός είναι εις θέσιν να αντέξει αυτές τις μέριμνες για μας.

Στο συγκεκριμένο των Φιλιππησίων, κεφάλαιο τέταρτο, διαβάσαμε επίσης: «Χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε· πάλιν θέλω ειπεί, Χαίρετε.» (Εδάφ. 4) Αυτά τα λόγια είναι ένα σωστό πλαίσιο για τις σκέψεις που εξέφρασε ο απόστολος σε αυτό το κεφάλαιο. Εάν ο λαός

του Κυρίου, γνωρίζοντας εκ των προτέρων τις ευτυχισμένες εποχές μπροστά για όλους τους ανθρώπους της Μεσσιανικής βασιλείας του Χριστού, θα πρέπει να είναι λυπημένος σε αυτές τις δύσκολες ημέρες, ποίος τότε μπορεί να είναι χαρούμενος; Πράγματι, υπάρχουν στιγμές που πρέπει κι εμείς να πενθούμε, αλλά σε άλλες στιγμές πρέπει να φέρουμε χαρά και ενθάρρυνση σε όλους όσους συναντάμε.

Παρατηρήστε επίσης ότι ο Κύριος, μέσω του Αποστόλου Παύλου, δεν μας νουθετεί για να μην ανησυχούμε για τίποτα χωρίς να μας δώσει και συμβουλές για το πώς να το κάνουμε αυτό πραγματικότητα. Στα υπόλοιπα λόγια του εδαφίου 6, μας προμηθεύει με την πρακτική προσέγγιση για την ολοκλήρωσή του. “Αλλ’ εν παντί πράγματι ας γνωρίζονται τα ζητήματά σας προς τον Θεόν μετ’ ευχαριστίας διά της προσευχής και της δεήσεως.” Ο απόστολος λέει “σε όλα τα πράγματα “. Όποιο και αν είναι το πρόβλημα που προκαλεί το άγχος μας -αν κάποιος από τους αδελφούς μας ή ένα μέλος της οικογένειάς μας ή προσωπικές αποτυχίες ή ένα θέμα στο σπίτι ή στον τόπο εργασίας μας, είτε μεγάλο είτε μικρό-- είμαστε ανόητοι να βαστάζουμε αυτά τα βάρη μόνοι μας.

Εάν δεν το έχουμε κάνει ήδη, πρέπει να μάθουμε πώς να ξεφορτώσουμε τις καρδιές μας στην προσευχή προς τον Κύριο. Αυτό είναι απόλυτη αναγκαιότητα, αλλιώς μπορούμε να σπάσουμε κάτω από τη πίεση των βαρέων βαρών, προσπαθώντας άσκοπα να τα φέρουμε μόνοι μας. Όταν προσπαθούμε να φέρουμε μόνοι μας ένα βάρος, μία από τις δύο δυνατότητες υπάρχουν. Η μια είναι ότι ξεχνάμε τη γνώση ότι ο Θεός

νοιάζεται και είναι διατεθειμένος να «άρει» το βάρος. Η άλλη είναι ότι δεν έχουμε εμπιστοσύνη στην ικανότητα του Κυρίου να βαστάξει το βάρος. Και οι δύο αυτές περιπτώσεις καταδεικνύουν έλλειψη πίστης.

ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ

Πολλές φορές αυτές οι υποσχέσεις της Αγίας Γραφής για βοήθεια και συνδρομή από τον Θεό δεν καταφέρνουν να παρηγορήσουν τον Χριστιανό, επειδή η εκπλήρωση δεν συμβαίνει με τον ακριβή τρόπο ή τον αναμενόμενο χρόνο. Είναι απαραίτητο να προσέχουμε και να προσευχόμαστε και καθώς ξεφορτώνουμε τη καρδιά μας ενώπιον του Κυρίου, εγκαίρως θα βρούμε ότι αυτά τα λόγια έχουν εκπληρωθεί. "Εξεύρομεν δε ότι πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού." - Ρωμ. 8:28

Ασφαλώς, υπάρχουν πράγματα στη ζωή μας, και υπάρχουν γεγονότα στον κόσμο, που θα μπορούσαν να μας προκαλέσουν πολύ άγχος. Ζούμε σε μια πολύ ταραγμένο και αμήχανο κόσμο, γεμάτο φόβο και προμηνύοντας σχετικά με τους χρόνους που βρίσκονται μπροστά μας. Είμαστε φοβισμένοι; Μήπως το άγχος ενοχλεί το μυαλό και το πνεύμα μας; Ας μην πανικοβληθούμε, αλλά συνειδητοποιούμε ότι ο Παντοδύναμος Δημιουργός και ο Υιός του είναι πλήρως υπεύθυνοι για όλα τα πράγματα, τόσο στον κόσμο γύρω μας όσο και στις προσωπικές μας υποθέσεις. Σε αυτές τις μέρες, μπορεί να μην είμαστε πάντα σε θέση να αποφύγουμε τις ανησυχητικές μέριμνες και ανησυχίες, αλλά πρέπει να ξέρουμε πώς να ανακουφίσουμε το βάρος. Φέρτε τες στον Θεό στην προσευχή. Μήπως τα

λόγια του Πέτρου βρίσκονται μέσα στις καρδιές μας καθώς αντιμετωπίζουμε τις εμπειρίες της ζωής, έτσι ώστε να μπορούμε να ρίξουμε όλες τις ανήσυχες φροντίδες μας στον Κύριο, γνωρίζοντας με βεβαιότητα ότι ενοιάζεται για μας.

Η Δικαιοσύνη του Θεού

Εδάφια κλειδιά: «δόξα δε και τιμή και ειρήνη εις πάντα τον εργαζόμενον το αγαθόν, Ιουδαίων τε πρώτον και Έλληνα· επειδή δεν είναι προσωποληψία παρά τω Θεώ.» - Ρωμαίους 2: 10,11

Επιλεγμένα εδάφια: Προς Ρωμαίους 2:1-11

Το μάθημα γαι σήμερα υπογραμμίζει το γεγονός ότι, ανεξάρτητα από το πόσο ηθικά κάθε άνθρωπος θεωρεί τον εαυτό του, λόγω της εγγενούς αμαρτωλής του φύσης είναι συχνά τυφλός στα ελατώματα στον δικό του χαρακτήρα για τον οποίο καταδικάζει τους άλλους όταν εκδηλώνουν παρόμοια παραπτώματα.

Ο Απόστολος Παύλος μας έδωσε αυτά τα λόγια: «1 Διά τούτο αναπολόγητος είσαι, ω άνθρωπε, πας όστις κρίνεις· διότι εις ο, τι κρίνεις τον άλλον, σεαυτόν κατακρίνεις· επειδή τα αυτά πράττεις συ ο κρίνων. 2 Εξεύρομεν δε ότι η κρίσις του Θεού είναι κατά αλήθειαν εναντίον των πραττόντων τα τοιαύτα. 3 Και νομίζεις τούτο, ω άνθρωπε, συ ο κρίνων τους πράττοντας τα τοιαύτα και πράττων αυτά, ότι θέλεις εκφύγει την κρίσιν του Θεού;»- Ρωμ. 2: 1-3

Λαμβάνοντας όμως υπόψη τα προαναφερθέντα, η καλοσύνη, η ανεκτικότητα και η μακροχρόνια του

Θεού αποδεικνύουν το μεγάλο έλεός του και η εκτίμηση αυτού του θέματος πρέπει να οδηγήσει τους αμαρτωλούς στη μετάνοια. (εδάφ. 4) Ο Θεός θα καθορίσει τη μοίρα όλων των αμαρτωλών σε μια μελλοντική ημέρα κρίσης. (Κάτα Ιωάννην 5: 28,29) Εκείνη την εποχή, οι κάτοικοι της γης θα μάθουν τη δικαιοσύνη. (Ισ. 26: 9) Όταν η ανθρωπότητα επιστρέψει από τον τάφο, δεν θα τους επιτραπεί να ασκούν το κακό κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Θεού. Θα τους δοθεί αρκετός χρόνος για να εκπαιδευτούν από τους νόμους του Θεού και να προχωρήσουν στην εναρμόνιση με τη δικαιοσύνη. Αυτοί οι λίγοι που θα αποδειχθούν αδιόρθωτοι μετά από μια τέτοια γενναιόδωρη ευκαιρία θα αποτύχουν κατά τη διάρκεια της δοκιμασίας τους και θα καταστραφούν για πάντα. - Ισ. 65:20. Αποκαλ. 20: 3, 7-14

Οι αφοσιωμένοι Χριστιανοί βιώνουν σήμερα μια «Ημέρα Κρίσεως» κατά τη διάρκεια της ζωής τους, εάν έχουν ακολουθήσει τον Ιησού Χριστό κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής του Ευαγγελίου. Αυτοί τώρα έχουν την ελπίδα να “εναγκαλιστούν” ένα υψηλό κάλεσμα που θα οδηγήσει στην λήψη μιας ουράνιας ανταμοιβής αν ακολουθήσουν πιστά τον Χριστό. (Φιλ 3: 13,14· Αποκάλυψη 3:21) Ως μέλη της εκκλησίας του Χριστού θα έχουν το προνόμιο να βοηθήσουν στην ανύψωση της ανθρώπινης οικογένειας κατά τη διάρκεια της μελλοντικής Ημέρας Κρίσεως του κόσμου των χιλίων ετών. Πόσο ευγνώμων θα είναι η ανθρωπότητα όταν θα συνειδητοποιήσει το φιλόδοξο σχέδιο του Θεού για την ανάρρωσή τους από την αμαρτία και το θάνατο και την προσφορά αιώνιας ζωής για εκείνους που θα αποδειχθούν υπάκουοι στο θέλημά του.

Τα εδάφια κλειδιά μας υπενθυμίζουν ότι ο Θεός δεν δείχνει προσωποληψία και ότι κατά τη διάρκεια αυτής της μελλοντικής βασιλείας της δικαιοσύνης στη γη, η ανθρωπότητα θα λάβει την ευκαιρία για γήινες ευλογίες σε μια τέλεια κοινωνία. Αυτό ισχύει για τους Εβραίους, οι οποίοι στο σύνολό τους απέρριψαν τον Χριστό ως Σωτήρα τους κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του, και τους Εθνικούς που δεν είχαν προσκληθεί σε τέτοια προνόμια έως ότου τελείωσε η ειδική περίοδος υπέρ του Ισραήλ.

Κατά τη βασιλεία του Θεού κάτω από τη διοίκηση του Χριστού και της εκκλησίας του, όλοι θα μάθουν να εκτιμούν την προοπτική της αποκτήσεως της αιώνιας ζωής. Παρόλα αυτά, για να συμβεί αυτό, θα απαιτηθούν η υπακοή και η δίκαιη συμπεριφορά. «Και πάσα ψυχή, ήτις δεν ακούση του προφήτου εκείνου, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού.» (Πράξεις 3:23) Πόσο ευγνώμων θα είναι η ανθρωπότητα όταν θα μάθει να εκτιμάει τη σοφία, τη δικαιοσύνη, την αγάπη και τη δύναμη του πιο ευγενικού και καλοπροαίρετου Ουράνιου Πατέρα μας.

Δίνοντας απλόχερα

Εδάφιο κλειδί: «Διότι εξεύρετε την χάριν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ότι πλούσιος ων επτώχευσε διά σας, διά να πλουτήσητε σεις με την πτωχείαν εκείνου.» - Β' Κορινθίους 8: 9

Επιλεγμένα εδάφια: Β' Προς Κορινθίους 8:7-15

Μια απόδειξη της πνευματικής ανάπτυξης μεταξύ των μαθητών του Χριστού είναι αυτή της εκδήλωσης γενναιοδωρίας προς τους άλλους που έχουν ανάγκη. Κατά τη διάρκεια της Πρώτης Εκκλησίας, ο Παύλος έγραψε προς τους αδελφούς της Κορινθίας για το πνεύμα θυσίας που επέδειξαν οι πιστοί στις εκκλησίες της Μακεδονίας.

«1 Γνωστοποιούμεν δε εις εσάς, αδελφοί, την χάριν του Θεού την δεδομένην εις τας εκκλησίας της Μακεδονίας, 2 ότι η περισσειά της χαράς αυτών, ενώ εδοκίμαζον μεγάλην θλίψιν, και η βαθεία πτωχεία αυτών ανέδειξαν εκ περισσού τον πλούτον της ελευθερότητος αυτών· 3 διότι υπήρξαν κατά δύναμιν, μαρτυρώ τούτο, και υπέρ δύναμιν αυτοπροαίρετοι, 4 παρακαλούντες ημάς μετά πολλής παρακλήσεως να δεχθώμεν την χάριν και την κοινωνίαν της διακονίας της εις τους αγίους.» - Β' Κορ. 8: 1-4

Τους πιστούς της Μακεδονίας, αν και φτωχοί, τους εκτίμησε ιδιαίτερα ο Παύλος επειδή αφιέρωσαν τη ζωή τους στην υπηρεσία του Θεού. Ως απόρροια της

αφιέρωσής τους, έβαλαν την εμπιστοσύνη τους στον απόστολο για να διανείμει κεφάλαια που συνέλεξαν για να βοηθήσουν τους φτωχούς αγίους στην Ιερουσαλήμ. - εδαφ. 5

Καθώς ο Τίτος ήταν ο κομιστής αυτής της επιστολής, ο Παύλος επιθυμούσε να ενθαρρύνει τους αδελφούς στην Κόρινθο να εκδηλώσουν παρόμοιο πνεύμα καλοσύνης και ειλικρίνειας προς τους χριστιανούς πιστούς στην Ιερουσαλήμ. - εδάφ. 6

Το εδαφιο-κλειδι μας, αν και καταγράφηκε τον πρώτο αιώνα, έχει εφαρμογή σε όλους τους αφιερωμένους ακολούθους του Κυρίου σε όλη αυτή την εποχή του Ευαγγελίου. Ο Ιησούς άφησε πρόθυμα την υψηλή θέση του στον ουράνιο χώρο και ήρθε στη γη. Σε όλη τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του ως Χριστού, θυσίασε την ανθρώπινη ζωή του ταπεινώνοντας τον εαυτό του, ακόμη και στο θάνατο του σταυρού, για να εξαγοράσει τη θανατηφόρο φυλή της ανθρωπότητας σύμφωνα με το θέλημα του Επουράνιου Πατέρα.

Αν και οι συνθήκες μπορεί να διαφέρουν σήμερα μεταξύ των αδελφών, οι αφιερωμένοι ακόλουθοι του Χριστού θα πρέπει να αναζητήσουν ευκαιρίες για να υπηρετήσουν τους πιστούς με όποιο τρόπο είναι δυνατόν σύμφωνα με τις ικανότητές τους. Σε μερικές περιπτώσεις, θα μας θυμίσουν να γράψουμε ή να επισκεφθούμε έναν απομονωμένο αδελφό ή αδελφή που ενδεχομένως να έχουμε παραμελήσει για κάποιο χρονικό διάστημα, ενώ παράλληλα θα μπορούσαμε να κάνουμε κι άλλα πράγματα όλο το χρόνο. Μπορούμε να προσπαθήσουμε να είμαστε πιο προσεκτικοί και να καταβάλουμε ιδιαίτερες προσπάθειες για την εκπλήρωση των αιτημάτων προσευχής που δίνονται στις

μαρτυρίες. Ενθουμούμενοι κάποιες από τις συγκεκριμένες δοκιμασίες που βιώνουν ορισμένοι από τους αγαπητούς του Κυρίου, θα θέλαμε να τους φέρουμε σε ανάμνηση, καθώς ζητούμε από τον Κύριο να τους δώσει περισσότερη χάρη και δύναμη. Ίσως μπορούμε να προσφέρουμε εθελοντικά μια υπηρεσία εκκλησίας ή να βοηθήσουμε μερικούς από τους αδελφούς με ορισμένους τρόπους που ίσως να μην είχαμε κάνει πριν, προσπαθώντας να είμαστε εξυπηρετικοί σε μερικά από τα καθήκοντα που ίσως έχουμε αφήσει για κάποιον άλλο.

Μια πολύ σημαντική πτυχή της ανάπτυξης και της ανάπτυξης του νέου πλάσματος είναι μια αυξημένη εκδήλωση ευγένειας προς τους αδελφούς και ολόκληρο τον κόσμο της ανθρωπότητας. «Αρα λοιπόν ενόσω έχομεν καιρόν, ας εργαζώμεθα το καλόν προς πάντας, μάλιστα δε προς τους οικείους της πίστεως.» - Γαλ. 6:10

Μάθημα Τρία

Στοργική και Δίκαιη Συμπεριφορά

Εδάφιο κλειδί: «Η αγάπη ας ήναι ανυπόκριτος. Αποστρέψετε το πονηρόν, προσκολλάσθε εις το αγαθόν.» - Προς Ρωμαίους 12: 9

Επιλεγμένα εδάφια: Προς Ρωμαίους: 12:9-21

ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΜΕΛΕΤΗ, ο Παύλος προτρέπει τους πιστούς να σκεφτούν τα πολλά ελέη του Θεού απέναντί τους. Ως λογική ανάπτυξη αυτής της εύνοιας, οι μαθητές του Χριστού θα πρέπει να αφιερώσουν πλήρως με ευχαρίστηση τις ενέργειές τους για να κάνουν το θέλημα του Επουράνιου Πατέρα.

«1 Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, διά των οικτιρμών του Θεού, να παραστήσητε τα σώματά σας θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, ήτις είναι η λογική σας λατρεία, 2 και μη συμμορφόνεσθε με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφόνεσθε διά της ανακαινίσεως του νοός σας, ώστε να δοκιμάζητε τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον.» - Ρωμ. 12: 1,2

Ο τρόπος με τον οποίο μπορεί να επιτευχθεί αυτό είναι να μεταβληθεί η στάση μας από την εστίαση στις γήινες ανησυχίες σε πνευματική αντίληψη μέσω της επιρροής του Αγίου Πνεύματος του Θεού. Αυτή η πράξη της αφιέρωσης συνεπάγεται την απομάκρυνση των

αμαρτωλών τάσεων υπέρ της δικαιοσύνης και της επιθυμίας να γίνει το θέλημα του Επουράνιου Πατέρα.

Όμως, πέρα από αυτό, η πίστη στην ενεργό θανάτωση των ανθρώπινων στόχων και φιλοδοξιών θα οδηγήσει τελικά στη μεταμόρφωση της φύσης μας από το ανθρώπινο στο θεϊκό.

Αν και μεμονωμένα πολλοί πιστοί έχουν ανταποκριθεί στην πρόσκληση αυτής της ουράνιας κλήσεως, καθώς κατεργαζόμεθα τη σωτηρία μας, μας υπενθυμίζουν ότι υπάρχει τόσο ενότητα όσο και ποικιλομορφία μέσα στο σώμα του Χριστού. Επιπλέον, υπάρχουν διάφορα δώρα και ταλέντα που κατέχει ο κάθε εκκλησιασμένος πιστός που πρέπει να χρησιμοποιηθούν για την αμοιβαία οικοδόμηση όλων των αγίων. - εδάφ. 4-8

Το εδάδιο-κλειδί μας δείχνει ένα σημαντικό χαρακτηριστικό χαρακτήρα ως απόδειξη ότι μεταμορφωνόμαστε. Αναφέρει το πνεύμα της γνήσιας αγάπης που πρέπει να έχουμε για τους αδελφούς μας, καθώς και μια έντονη αντίθεση σε οτιδήποτε αμαρτωλό ή ακάθαρτο στα κίνητρα, τις σκέψεις και τις πράξεις μας.

Μεγάλο μέρος της ισορροπίας αυτού του κεφαλαίου περιγράφει χαρακτηριστικά που πρέπει να αναπτύξουμε ως αφιερωμένοι πιστοί. Αυτές οι ιδιότητες πρέπει να διατηρούνται καθ'όλη τη διάρκεια της γήινης παραμονής μας, καθώς σχετιζόμαστε με αυτές τόσο εντός όσο και εκτός της πνευματικής κοινωνίας μας. - εδάφ. 10-21

Πρέπει να εκδηλώσουμε έναν τρόπο ζωής άγιας συμπεριφοράς σύμφωνα με τη δέσμευσή μας να ακολουθήσουμε τον Χριστό. «Αγιάσον αυτούς εν τη

αληθεία σου· ο λόγος ο ιδικός σου είναι αλήθεια.» (Κατά Ιωάννην 17:17) Όχι μόνο ο Ιησούς προσευχόταν για εκείνους που ήταν παρόντες μαζί του την τελευταία του νύχτα στη γη, αλλά η αίτησή του ήταν προς όφελος όλων των μελών της εκκλησίας μέχρι σήμερα. Ο αγιασμός που δόθηκε από τον Θεό είναι μια διαδικασία που σχετίζεται άμεσα με τη μελέτη και τη «διατροφή» μας πάνω στις δίκαιες αρχές που περιέχονται στη Βίβλο.

Ήταν ο θεϊκός σκοπός να επιλεγεί μια τάξις από την ανθρωπότητα που θα διάγει μια ζωή αγιότητας σε προετοιμασία για την απονομή μελλοντικών ευλογιών στην ανθρώπινη οικογένεια. Ο Θεός εκθέτει τα απαιτούμενα πρότυπα συμπεριφοράς που κρίνονται κατάλληλα για την εξύψωσή μας σε μια ηγετική θέση στη βασιλεία του υπό την καθοδήγηση του Ιησού Χριστού.

Είθε το πνεύμα αυτής της προτροπής να παραμείνει στην καρδιά μας ως ενθάρρυνση για να είμαστε πιστοί στο κάλεσμά μας. «Αυτός δε ο Θεός της ειρήνης είθε να σας αγιάση ολοκλήρως, και να διατηρηθή ολόκληρον το πνεύμά σας και η ψυχή και το σώμα αμέμπτως εν τη παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.» - Α' Θεσσαλ. 5:23

Μάθημα Τέσσερα

Ενδύόμενοι τον νέο άνθρωπο

Εδάφιο κλειδί: «Ενδύθητε λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού άγιοι και ηγαπημένοι, σπλάγχνα οικτιρμών, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν.» - Κολοσσαείς 3:12

Επιλεγμένο εδάφιο: Κολοσσαείς 3: 5-17

Η νέα ζωή μας στον Χριστό βασίζεται σε μια θεμελιώδη αλήθεια. «Τον δε ολίγον τι παρά τους αγγέλους ηλαττωμένον Ιησούν βλέπομεν διά το πάθημα του θανάτου με δόξαν και τιμήν εστεφανωμένον, διά να γευθή θάνατον υπέρ παντός ανθρώπου διά της χάριτος του Θεού.» (Εβρ. 2: 9) Επιπλέον, οι πιστοί που εβαφτίστηκαν στο θάνατο του Χριστού παρέδωσαν το θέλημά τους στον Επουράνιο Πατέρα. Αυτοί έχουν την προοπτική ότι η πραγματοποίηση μιας ζωής πλήρους αφοσίωσης θα οδηγήσει στην ανάστασή τους στη θεία φύση και στη συμμετοχή στην ευλογία της ανθρώπινης οικογένειας κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Θεού της δικαιοσύνης. - Ρωμ. 6: 3-6

Ως πιστοί που αφιερώσαμε τη ζωή μας για να ακολουθήσουμε τα βήματα του Χριστού, νουθετούμεθα για να θέσουμε το μυαλό μας πάνω σε πνευματικές επιδιώξεις. Από τη σκοπιά του Θεού, η παλιά μας

βούληση είναι νεκρή και αποποιηθήκαμε κάθε ελπίδα για τη γήινη ανάσταση που θα βιώσει ο κόσμος γενικά. Ένα πρόσθετο προνόμιο για εμάς είναι η ελπίδα να επιτύχουμε δόξα, τιμή και αθανασία. - Ρωμ. 2: 7• Κολ 3: 1-4

Ωστόσο, για να επιτύχουμε αυτή την πνευματική κληρονομιά, πρέπει να είμαστε συνεπείς στις προσπάθειές μας, μέσα από τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, να εξαλείψουμε τις αμαρτωλές διαστρεβλώσεις και τις εγωιστικές κλίσεις που εμείς και όλα τα μέλη της ανθρώπινης φυλής κληρονομήσαμε εκ γεννητής. Πρέπει να διεξάγουμε έναν αδιάκοπο πόλεμο εναντίον των έργων της σάρκας καθώς και όλων των άλλων τάσεων προς την κοσμική και ακαθαρσία. - Προς Γαλ. 5: 17-21• Κολ 3: 3-9

Από την άλλη πλευρά, πρέπει να έχουμε το νου του Χριστού να ελέγχει τις ενέργειές μας καθώς βάζουμε τον νέο άνθρωπο που έχει σαν κύρια προσπάθεια τη διεξαγωγή της δίκαιης θέλησης του Θεού. Επιπλέον, τυχόν ταυτοποιήσεις που βασίζονται στη φυλή, την εθνικότητα ή τον πολιτισμό που σχετίζονται με τη προηγούμενη κατάστασή μας, δεν έχουν κανένα ρόλο στη σημερινή μας κατάσταση ως νέων πλασμάτων. - Κολ. 3: 10,11

Το εδάφιο-κλειδί μας απευθύνεται στο γεγονός ότι δεν αρκεί να αποκτήσουμε απλώς μια πνευματική γνώση της αλήθειας του Θεού. Πρέπει επίσης να ενδηθούμε τέτοιες χάρες όπως το έλεος, η καλοσύνη, η πραότητα και η μακροθυμία τα οποία αποτελούν περαιτέρω αποδείξεις της ύπαρξης ενός νέου μυαλού.

Η κεφαλή του σώματος είναι ο Χριστός. Τα μέλη του αποτελούνται από εκείνους που είναι πρόθυμοι να κατευθύνονται από αυτόν, ακριβώς όπως το ανθρώπινο σώμα ελέγχεται από το κεφάλι, όπου ο εγκέφαλος είναι υπεύθυνος και τα διάφορα μέλη του σώματος ανταποκρίνονται στις οδηγίες του. Στο βαθμό που ο ανθρώπινος νους λειτουργεί σωστά, οι ενέργειες των διαφόρων τμημάτων του σώματος του θα λειτουργήσουν με τον κατάλληλο τρόπο.

Αν και το "ένα" σώμα έχει πολλά διαφορετικά μέλη, θα έχει ένα πνεύμα ή νοοτροπία που αντανακλάται μέσα σε κάθε μέλος της εκκλησίας. Το πρότυπο για να γνωρίζουμε αν υπάρχει αυτό σε κάθε πιστό μπορεί να καθοριστεί εφαρμόζοντας το ακόλουθο κριτήριο: "Το αυτό δε φρόνημα έστω εν υμίν, το οποίον ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού." - Φιλιπ. 2: 5

Πόσο ευλογημένοι είμαστε να εκτιμήσουμε την ευσπλαχνική διάταξη του Θεού, επιτρέποντάς μας να έχουμε αυτές τις εμπειρίες που θα μας κάνουν ένα μέρος της θεϊκής οικογένειάς του. Θα τον επαινούμε για πάντα, καθώς η καλοσύνη του συνεχίζει να είναι εμφανής σε όλη την αιωνιότητα.

